

WAT ER WAS

Rebekka De Wit

Er was een camping waar ik een vriendschap sloot. Ze was langer dan ik en allebei waren we verliefd op dezelfde jongen uit Engeland. Hij had ros haar en dook heel mooi het zwembad in. Omdat zij als eerste had gezegd dat ze verliefd op hem was, kon ik niet óók nog zeggen dat ik verliefd op hem was, want zij had het al eerst gezegd.

Ze kon geen Engels en ik wel, waardoor ik als tolk werd ingezet. Ik liep op hem af en zei: I want to ask you something, waarop hij meteen tegen mij zei: I AM NOT IN LOVE WITH YOU.

THAT IS NO PROBLEM, zei ik. I AM ALSO TOTALLY NOT IN LOVE WITH YOU. I COME FOR MY FRIEND, zei ik.

Hij was opgelucht, want op mijn vriendin was hij gelukkig wél verliefd. Vervolgens heb ik die hele vakantie doorgebracht met een baantje als tolk.

Vraag hem of hij houdt van dansen.

Do you like dancing?

Does she have sisters?

Soms vertaalde ik het verkeerd, uit wraak.

Zeg tegen hem dat ik hem graag wil zoenen vertaalde ik met: She really doesn't want to kiss you.

Zo hield ik ze uit elkaar, die twee. Ze waren misschien wel verliefd op elkaar, maar ze gingen tenminste niet zoenen in mijn bijzijn.

Ik vertrok eerder naar huis, en liet ze zonder gemeenschappelijke taal achter. Twee weken later kreeg ik een brief van haar, waarin ze beschreef dat ze er door een nieuwe tolk waren achter gekomen dat ze elkaar allebei juist heel graag wilden zoenen, wat ze vervolgens ook deden.

Zeven pagina's lang beschreef ze hoe fijn dat was, en raadde ze me aan dat ook een keer te proberen.

Er was een website waarop me werd aangeraden om het op een pop te proberen -zo eentje waarop je ook mond-op-mondbeademing oefent -maar die had ik niet. Het enige wat ik ter beschikking had, het enige waarvan ik niet bang was dat ze me

zouden afwijzen, waren mijn eigen armen. Dag in dag uit oefende ik op mijn onderarmen, maar ik had niet het gevoel dat het erg aan het lukken was.

Er was het moment dat ik zoveel plekken op mijn armen had dat de leerkracht op school vroeg of thuis alles wel goed ging en ze bekende dat ze zich afvroeg of ze de kinderbescherming moest bellen.

Er was het moment dat het sneeuwde, een meisje me zoende en ze 'rustig maar' tegen me zei. Ik zei dat ik tot dusver alleen nog maar met mijn onderarmen had gezoend, waarop ze zei dat je van je onderarmen nooit kunt leren luisteren, terwijl het daar juist allemaal over ging.

Deze column werd speciaal geschreven voor de wedstrijd *Woord in actie* en mag niet voor andere doeleinden gebruikt worden zonder de expliciete toestemming van de auteur.

